

138. Møde.

Onsdag den 2. Juni Kl. 13³⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af tredje Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1. April 1947 til 31. Marts 1948.

Førhandlingen genoptoges.

Statsministeren (Hans Hedtoft): Jeg skal tillade mig at gøre nogle Bemærkninger til de af de ærede Ordførere fremsatte politiske Betragtninger.

Jeg vil gerne indlede med at bringe det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft en Tak for de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte om Færøerne. Jeg er helt enig med det ærede Medlem i, at vi nu under den nye Lov skal gøre alt for at opnaa det bedst mulige Forhold til de færøske Myndigheder og det færøske Folk, og jeg skal paa den givne Foranledning bemærke, at det er Meningen, at Minister V. Buhl og Statsministeriets Departementschef Andreas Møller, umiddelbart efter at Rigsdagen er taget paa Ferie, afrejser til Færøerne for deroppe at gennemdrøfte og forhandle de mange Spørgsmaal, som Nyordningens Gennemførelse rejser.

Den højtærede Udenrigsminister vil efter mig paa Regeringens Vegne udtale sig baade om det sydslesvigske Spørgsmaal og det internationale og skandinaviske Samarbejde. Jeg skal derfor blot tillade mig at gøre en enkelt Bemærkning.

Det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen sagde nogle anerkendende Ord om Regeringens Initiativ i det skandinaviske Samarbejde, men understøtte saa det, han kaldte et Hjertesuk, og bad os lægge dette Arbejde paa et Plan mindre som et Partianliggende end som et Statsanliggende. Det er naturligvis en Selvfølge, at Statsministrene, naar de taler om officielle Ting, handler under det Ansvar, deres Stilling paalægger dem; det er ligeledes en Selvfølge, at Landets ansvarlige Udenrigsminister — der jo ikke er Partimand —, hvis der bliver Tale om egentlige Forhandlinger og Statsaftaler, maa deltage i saadanne. Paa den anden Side vil jeg gerne sige, at jeg har det Haab, at man ikke fra nogen Side betragter det som angrig-

beligt, at jeg som Formand for det danske Socialdemokrati deltager i det mere partimæssige nordiske Samarbejde. Dette inter-skandinaviske Samarbejde i den socialdemokratiske Arbejderbevægelse er gammelt, traditionsrigt og stærkt udviklet. Det stammer helt fra forrige Aarhundrede, og siden Krigens Afslutning er det Coutume, at Arbejderbevægelsens Ledere en, ofte to Gange om Aaret samles til Raadslagning. Da Statsministrene i Norge og Sverige ogsaa samtidig er Formænd for de socialdemokratiske Partier i disse Lande, har vi ofte benyttet Lejligheden til ogsaa at tale sammen og orientere hinanden om statslige Anliggender. Det sker i al Aabenhed, og intet dansk Parti, der er repræsenteret i Det udenrigspolitiske Nævn, vil bestride, at jeg aabent og loyalt har holdt Partierne underrettet om de Ting, man kan sige er en statslig Interesse. Jeg kan derfor ikke love, at disse partimæssige Drøftelser vil høre op, men jeg vil fortsat bestræbe mig for løbende at holde Partierne orienteret om alt, hvad der vedrører Danmarks Interesse i nordisk Politik.

Jeg vil i denne Forbindelse ogsaa gerne sige et Ord til det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen. I sin Tale i Gaar gentog han det tidligere fremsatte Ønske om at faa tilendebragt Undersøgelserne af Mulighederne for et nærmere skandinavisk militært Samarbejde, som jeg forstaar at det ærede Medlem og hans Parti ogsaa er Tilhængere af. Regeringen deler helt Ønsket om at komme i Gang med saadanne interskandinaviske Overvejelser, og jeg kan forsikre, at vi virkelig har gjort og fortsat vil gøre, hvad der kan gøres. Regeringen betragter denne Sag som livsvigtig for Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen fremsatte i Forbindelse med disse Udtalelser den Bemærkning, at alt tydede paa, at Regeringen i Forsvarssagen vilde søge sin parlamentariske Støtte hos Venstre og Konservative. Maa jeg hertil sige, at Regeringen ikke har nogen som helst politiske Aftaler om Forsvarssagen, hverken med de nævnte eller med andre politiske Partier, men jeg vil ikke benægte, at vi har det Ønske og det Haab at kunne samle alle ærlige danske demokratiske Partier om en positiv Løsning af denne Sag. Baade i Betragtning af den internationale og i Betragtning af den skandinaviske Situation vil det være en Ulykke, om Forsvarssagen igen bliver gjort til et Kampspørgsmaal i dansk Politik. Det kan, som det ærede Medlem sagde, ikke være vor Opgave at appellere til Krigspsykosen og søge en Krig fremstillet som noget uundgaaeligt. Lige saa rigtig denne